

valgets Mindretal, hvad man vil se i Betænkningen, har søgt at gjøre gjældende, idet det ærede Mindretal har fremsat den Opfattelse, at efter dets Formening tilkjendegiver en Indstilling om, at en vis Overskridelse „passerer“, kun, at Statsrevisionen ikke anser sig for berettiget til paa egen Haand at sanktionere denne Overskridelse som saa mange andre, og at den derfor anser en udtrykkelig Sanktion fra selve Rigsdagens Side for nødvendig. Flertallet deler forjaavdts denne Opfattelse, som en Række Poster, der indstilles til at passere, kan have denne Mening. Men vi maa paa den anden Side fastholde, at Udtrykket „passere“ ogsaa kan have en videre rækkende Mening og særlig kan have den Mening, som er udtrykt af Landstingsudvalget i denne Sag, nemlig, at det tilkjendegiver vedkommende Minister, at der er Et og Andet at udsætte med Hensyn til Afholdelsen af Udgifter paa den omhandlede Konto. Det er altsaa en Paamindelse til vedkommende Minister om, at det forholder sig ikke ganske rigtigt, er ikke ganske i sin Orden, saaledes som vedkommende Udgift er bleven afholdt, og har faaet derfor Paamindelse om, at der er Hensyn at tage ved fremtidige lignende Bevillinger, som ikke ere tagne, men som burde være tagne ved den foreliggende. Jeg tror, at denne Opfattelse, som Landstinget saaledes har gjort gjældende, har været almindelig og er den almindelige og er vistnok ogsaa den eneste holdbare. Derjom vi ville gaa til nærmere Overveelse af de enkelte Indstillinger, som Udvalget har tilladt sig at gjøre, vil det findes, at en Del Poster, der ere indstillede til at passere, formentlig ville kunne henføres under den mildere Forstaaelse af Ordet „passere“. Det gjælder saaledes Indstillingspost 1 til § 6, der angaar en Bevilling paa 19,763 Kr. 3 Ø. Noget lignende gjælder Indstillingsposten under Nr. 24, der angaar en Bevilling paa 1,854 Kr. 40 Ø., og fremdeles Indstillingspunkterne Nr. 33, 34, 37, 40, 42 og 43. Jeg skal blot eksempelvis nævne, at Indstillingspunkt Nr. 43 angaar en Sum af 800 Kr. med Hensyn til hvilken det, saa vidt man kan se, alene skyldes en ren Forglemmelse, at den ikke er optagen paa Tillægsbevillingsloven for 1884—85. Der er derimod en hel Del andre Poster, som indstilles til at passere, der komme ind under en videre rækkende Forstaaelse af Udtrykket „passere“, og som have til Hensigt at give vedkommende Minister en Paamindelse om, at der er Noget ved disse Poster, som er anderledes, end det burde være, og som derfor fremtidig ikke burde finde Sted. Som saadanne Indstillings-

poster skal jeg nævne Post 2 under § 18, hvor der er afholdt 200 Kr. til Skriverpenge for Gesandtskabet i Washington, uden at der er søgt Bevilling dertil, og uagtet Beløbet ikke kunde gaa ind under Konti af af almindelig kalkulatorisk Karakter. Det samme gjælder Post Nr. 3, hvor det samme Ministerium har afholdt en Udgift af 2,644 Kr. 65 Øre til Anskaffelse af Chifferapparater efter A. Kølfs System. Det er en fuldstændig ny Post, som Regjeringen har afholdt uden nogenformelt Bevilling, og det vil let kunne skjønnes, at der ikke er nogen Grund til at afholde en saadan Post, førend en lovmæssig Bevilling kunde være opnaaet. Det samme gjælder forskjellige Poster med Hensyn til det tgl. Theater, navnlig Indstillingsposterne under Nr. 4, 11 og 12, hvor der er Overskridelser af henholdsvis 1,298 Kr. 90 Øre, 700 Kr. og 1,029 Kr. 28 Øre Overskridelser, som formentlig ikke burde have fundet Sted. Ligeaa findes under samme Ministerium ved den polytekniske Værestalts Budget under Udgiftskonto 14 en Overskridelse af 351 Kr. 82 Øre, som ligeledes indstilles til at passere, idet man samtidig giver Ministeren Paamindelse om, at slige Overskridelser ikke burde finde Sted. Under Sorø Mademts Budget findes en Indtægtsformindsættelse af 7,245 Kr. 23 Øre, idet Ministeren paa egen Haand har nedsat Forpagtningsvilkårene for vedkommende Forpagter, idet det er udtalt, at Vilkårene være saa haarde, at Forpagteren ikke var istand til at overholde dem. Statsrevisionen har fundet at burde gjøre Indsigelse imod, at Regjeringen foretager Sligt paa egen Haand, og Udvalgets Flertal finder fuldstændig at maatte slutte sig til Statsrevisionens Opfattelse. Det kan ikke gaa an, at nogen af Regjeringsmyndighederne saaledes vilkårlig ned sætter Forpagtningsafgifterne og derved formindsker Statskassens Indtægter. Der mangler tilstrækkelige Oplysninger, om der var Grund til at foretage noget Saadant, i alle Tilfælde kunde Ministeriet med rolig Samvittighed have apentet næste Samling og henstillet Sagen til rette Vedkommende, det vil sige Bevillingsmyndighedens endelige Afgjørelse. Det har ikke efter de foreliggende Oplysninger været tilstrækkelig klart, om der var Grund til, at Afgiften skulde ned sættes; men man har forøvrigt Erfaringer fra adskillige af Statens andre Gaarde, som ikke jældent have været drevne paa en saadan Maade, at Søden har staaet paa Marken sommetider til December Maaned og er blevet fordærvet, fordi man ikke har villet lønne paa en saadan Maade, at man kunde faae Folt til at høste i rette